

РЕШЕНИЕ

№ 878

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11026** по описа за **2020** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез процесуалния си представител адв. К., срещу решение № 20205010 от 23.09.2020 г., постановено по НАХД № 19725/2019 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 100 състав, с което е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 42/2017 г. издадено от началника на Митница Столична към Агенция „Митници“, с което на касатора, на основание чл. 126, т. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 80 024,68 лв. за извършено нарушение на чл. 126 ЗАДС, а на основание чл. 124, ал. 1 ЗАДС предметът на нарушението е отнето в полза на държавата.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Сочи, че правната квалификация на нарушението в обжалваното решение е невярна и неправилна, което е в разрез с разпоредбата на чл. 42, т. 5 от ЗАНН. Излага се твърдение за липса на мотиви от страна на

първостепенния съд относно отказа му да бъде допусната съдебна експертиза по делото, въпреки дадените предходни указания на касационната инстанция. Твърди че не е спазен 3-месечния срок за образуване на административнонаказателно производство, с което е нарушена нормата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Моли, съдът да отмени обжалваното решение и да върне делото за ново разглеждане от друг състав.

В проведеното по делото съдебно заседание касаторът [фирма] се представлява от адв. К., който поддържа жалбата по подробно изложени съображения. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Териториална Дирекция Югозападна при Агенция Митници (правоприемник на Митница Столична), чрез процесуалния си представител юрк. Я. оспорва жалбата на основания, подробно изложени в писмени бележки. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 14.10.2016 г. е извършена проверка на автоцистерна. Осъществявайки дейността си по проверка и контрол органите изискали данъчни документи, удостоверяващи обезпечаването на дължимия акциз. В момента на проверката управителят на [фирма] не представил документ за платен акциз. След вземане на проби от всички автоцистерни и едно ремарке - цистерна, последните били транспортирани до петролен терминал на [фирма] за вземане на проби от горивата, за които били съставени протоколи. Поради липсата на представени документи за открито гориво към момента на проверката, митническите органи иззели горивото, с опис на иззетите акцизни стоки, в полза на Държавата. Пробите били изпратени за анализи в ЦМЛ. Съобразно получените резултати и заключението на експертната оценка иззетите проби представлявали нефтопродукт- сурово нефтено масло - газов кондензат. Посочено било и тегловото съдържание на сярата – превишаващо 0,001%, но непревишаващо 0,002%.

На 28.10.2016 г. в Митница „Столична“, постъпила молба от управителя на [фирма] с представени документи към нея, за които се твърдяло, че се отнасят за откритите горива при проверката на 14.10.2016г.

На 10.01.2017 г. на жалбоподателя е съставен АУАН за нарушение на чл. 126

от ЗАДС. Въз основа на него при идентична фактическа обосновка и правна квалификация на възприетото нарушение било издадено процесното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че НП е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП детайлно са описани нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение на чл. 126 от ЗАДС, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Така постановеното решение е правилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 100 състав.

Съгласно чл. 126 ЗАДС лице, което произвежда, държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 2000 лв. Приложимостта на посочената норма се обуславя от установяване на факта, че съответното лице държи акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, установяването на обстоятелството на наличието на акцизни стоки, и установяване на обстоятелството, че акцизните стоки са държани без документ, удостоверяващ плащане, начисляване или обезпечаване на акциз.

Със събраните по делото доказателства по несъмнен начин е било установено, че изпитаните проби, взети от автоцистерните са нефтопродукти – сурово нефтено масло – газов кондензат, получен от втечняване на газовата фаза при добива на нефт и газ, с теглово съдържание на сира превишаващо 0,001%, но непревишаващо 0,002%.

Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗАДС продуктите с код по КН 27090010, КН 27090090, КН 2710 19 21, КН 27101999, КН 27101943, КН 27101946 са енергийни продукти и като такива представляват по същността си акцизни стоки по смисъла на чл. 4, т. 1 от ЗАДС и на основание чл. 32, ал. 1, т. 3 от ЗАДС подлежат на облагане с акциз.

Неоснователни са възраженията на касатора, за допуснати съществени процесуални нарушения. В НП изрично е посочено, че [фирма] „държи“ в автоцистерни акцизна стока. Правилно е установено от първостепенния съд държането на акцизните стоки без съответния документ, което е осъществено именно от касатора в настоящото производство. Неоснователни са наведените доводи, че неправилно е ангажирана отговорността на дружеството. Фактическият състав на

нарушението се осъществява само с държането на акцизна стока без съответния данъчен документ. Самото държане на акцизни стоки без документ, който да удостовери плащане, начисляване или обезпечаване на акциза е достатъчно основание за ангажиране на административно-наказателната отговорност на касатора. Държането като изпълнително деяние е трайно състояние на фактическа власт, упражнявана върху определена вещ. Последното е осъществено независимо от собствеността, предназначението, пазенето или начина на съхранение на вещите. За да е налице държане не е необходимо физическо съприкосновение на дееца с вещта. Достатъчно е да има необезпокоявана възможност за достъп до вещите, за надзор над тях и за разпореждане с тези вещи. В случая, това е осъществено посредством посоченото в НП превозно средство и съответно дружеството е осъществило фактическата власт върху процесната вещ. В чл. 126 от ЗАДС изчерпателно са изброени формите на изпълнителното деяние, една от които е "държи", т. е. не е необходимо намереното гориво да е било превозвано или продавано. Данъчните документи удостоверяващи плащането, начисляването и обезпечаването на акциз, следва да придружават самата акцизна стока, което в случая не е сторено. Наложено административно наказание е в размера определен от нормата на чл. 126 от ЗАДС, предвиждаща че глобата, е в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лв. В конкретния случай, санкцията е определена императивно в разпоредбата на чл. 126, т. 2 ЗАДС - имуществена санкция в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 2000 лева за юридически лица и еднолични търговци поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

Неоснователно е и възражението за ограничено право на защита поради недопускане относно отправеното искане за назначаване на СТЕ. Решението на СРС е постановено при безспорно изяснена фактическа обстановка, като е установил правилно, че взетите проби от централната митническа лаборатория отговарят на изискванията на закона и са извършени по установения от него ред, съгласно Наредба № 3 от 18.04.2006 г. СРС в съответствие със своите правомощия се е произнесъл по направеното искане за допускане на експертиза, като е приел, че въпросите към експерта са правни и не касаят фактите по делото. Като е изследвал всестранно и обективно събраните по делото доказателства, в това число са изложени мотиви защо са кредитирани заключенията на изготвените в хода на проверката Митнически лабораторни експертизи, касационната инстанция намира, че при провеждане на първоинстанционното производство, не е нарушено правото на защита на касатора.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, направеното искане за присъждане от страна на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно. При съобразяване на разпоредбата на чл. 63, ал. 5 ЗАНН вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредба за заплащане на правната помощ, както и действителната фактическа и правна сложност на делото, определи същите в размер на 80 /осемдесет/ лева.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, XXII

касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от № 20205010 от 23.09.2020г. постановено по н.а.х.д., № 19725 по описа за 2019 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 100 състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД Югозападна на Агенция Митници юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: